

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm Novembris Et Decembris

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10263

Vita S. Asellæ virginis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77423)

computatis, ipsa est laus mea. Et quia erat scripturarum diuinarum scientia plena, arcata poenis, & ipsa iam martyr, alios ad martyrium confortabat. Quæ suo sancto exemplo vniuersam suam patriam liberauit.

Quæ cum suum vnicum filium, admodum adhuc teneræ ætatis & delicatum, timore poenarum formidolosum conspiceret, verberans eum nutibus oculorum, & increpans autoritate materna ita confortauit, vt matre multò fortior redderetur. Cuiusmodi crudelia verbera constituto ita dicebat: Memento, fili mi, quia in nomine Trinitatis in matre Catholica baptizati sumus: non perdamus indumentum nostrum, nè veniens inuitator, vestem non inueniat nuptialem, & dicat ministris: Mente in tenebras exteriores, vbi erit fletus oculorum, & stridor dentium. Illa poena timenda est, quæ nunquam finitur: illa desideranda vita, quæ semper habetur. Talibus itaque filium solidans verbis, velociter martyrem fecit. Venerabilis verò adolescens, Maioricus nomine, in certamine confessionis spiritum reddens, cursum palmiferum consummauit: amplexansque illam hostiam suam, quantis potuit vocibus Domino gratias agens, ad gaudium spei futuræ in sua domo máluit sepelire: vt quotiès super sepulcrum eius Trinitati preces effundit, alienam se à filio nunquam esse confidat. Quanti igitur per eam in illa ciuitate, vt fari sumus, acquisiti sunt Deo, longum est narrare.

Nam & eius germana, nomine Datura, atque Leontia filia sancti Germani Episcopi, cognatusque Daturæ venerabilis * Emelius medicus, religiosus quoque Tertius, Trinitatis confessione præclarus, vel Sibidensis Bonifacius quanta pertulerint, qualibusque cruciatibus euiscerata vel euiscerati sint, qui valet, ordine dicat.

Præclara vox S. Dionysii, filium suum confirmantis. Matt. 22.

* Vuardus hunc Aemilianum vocat

IULS

VITA SANCTÆ ASELLÆ VIRGINIS, PER DIVVM HIERONYMV M AD MARCELLAM SCRIPTA, habetur Tomo primo Epistolarum eius.

NEMO reprehendat, quòd in epistolis aliquos aut laudamus, aut carpimus: cum & in arguendis malis, sit correctio cæterorum: & in optimis prædicandis, bonorum ad virtutem studia concitentur. Nudiustertius de beatæ memoriæ Lea aliqua dixeramus. Illic pupugit animum, & mihi venit in mentem, non debere nos tacere de virgine, qui de secundo ordine castitatis loquuti sumus. Igitur Asella nostræ vita breuiter explicanda est: cui quæso nè hanc epistolam legas: grauatur quippè laudibus suis: sed is potius, quæ adolescentulæ sunt, legere dignare: vt ad exemplum eius se instituentes, conuersationem illius, perfectæ vitæ normam arbitrentur.

6. Decēbris.

Leq̄ vita habetur 2. Tô. 22. Martij.

Prætermitto, quòd in matris vtero benedicatur ei, antequàm nascatur: quòd in phiala nitentis vitri, & omni speculo purioris, patri virgo traditur per quietem: quòd ad huc infantia inuoluta pannis, & vix annum decimum ætatis excedens, honore futuræ beatitudinis consecratur. Sit gratiæ omne, quod ante laborem fuit: licet Deus prescius futurorum, & Hieremiam sanctificet in vtero, & Iohannem in aluo matris faciat exultare, & Paulum ante constitutionem mundi separet in euangelium filij sui. Ad ea venio, quæ post duodecimum annum sudore proprio elegit, arripuit, tenuit, & orationis locus extitit & quietis. Ieiunium pro ludo habuit, in ediam profectione. Et cum eam non vespenti desiderio, sed humana confectio ad cibum traheret: pane & sale, & aqua frigida concitabat magis esuriem, quàm restingueret.

Asella benedicatur in matris vtero, & decem nis Domini consecratur. Hier. 1. Luc. 1. Rom. 1.

Mira abstinentia eius.

Et quia penè oblitus sum, quòd in principio debui dicere: Cum primùm hoc propolum arripuit, aurum colli sui, quòd quidem murenulam vulgus vocat, quòd scilicet metallo in virgulas lentescente, quadam ordinis flexuosi catena contextitur, absque parentibus vendidit, & tunica m fuscioem, quam à matre impetrare non poterat, induta, pio negociationis auspicio, se repente Domino consecrauit: vt intelligeret vniuersa cognatio, non posse aliud ei extorqueri, quæ iam seculum damnasset in vestibus. Sed, vt dicere cœperamus, ita se semper moderatè habuit, & intra cubiculi sui

Voluntaria paupertas.

Gggg sui

Solitudo & **S**ui secreta custodiuit, vt nunquam pedem proferret in publicum, nunquam viri nōc-
 silentium. **S**er alloquium: & quod magis sit admirandum, fororem virginem amaret potius
 quam videret. Operabatur manibus suis, sciens scriprum esse: **Q**ui non operatur,
 2. Thef. 3. non manducet. Sponso aut orans loquebatur, aut psallens. Ad martyrum limina
 penè inuisa properabat. Et cum gauderet proposito suo, in eo vehementius exulta-
 bat, quòd se nullus cognosceret. Cumque per omnem annum iugi ieiunio pascere-
 tur, biduo triduoque sic permanens, tum verò in **Q**uadragesima nauigij sui vela ten-
 debar, omnes penè hebdomadas vultu lætante coniungens. & quod impossibile
 forsitan est hominibus ad credendum, **D**eo autem præstante possibile est, ita ad
 quinquagenariam peruenit ætatem, vt non doleret stomachum, non viscerum cru-
 ciaretur iniuria, non sicca humus iacentia membra confingeret, non sacco asperata
Solitudinē **S**cutis, foetorem aliquem situmque contraheret: sed sana corpore, anima sanior, soli-
 delicias re- tudinem putaret esse delicias, & in vrbe turbida inueniret eremum monachorum.
 putat. Et hæc quidem tu melius nosti à qua pauca didicimus, & cuius oculis durities de-
Eius genua **E**ta est. Nos, quod scire possumus, explicamus. Nihil illius seueritate iucundius, nihil
 in camelorū duritiè ob- iucunditate seuerius, nihil suauitate tristius, nihil tristitia suauius. Ità pallor in facie
 calluerunt. est, vt, cum continentiam indicet, non redoleat ostentationem. Sermo silens, & silen-
 tium loquens. Nec citus, nec tardus in cessus: idem semper habitus. Neglecta mun-
Vestitus **V**ditates, & in culta veste, cultus ipse, sine cultu. Sola vitæ suæ æqualitate promeruit, vt
 eius. in vrbe pompæ, lasciuia, deliciarum, in qua humilem esse miseria est, & boni eam
 prædicent, & mali detrahere non audeant: viduæ eam imitentur, & virgines: mari-
 tata colant, noxiæ timeant, suspiciant sacerdotes.

**DE S. MARTINO ABBATE SANTONICO-
 RVM, EX D. GREGORII ARCHIEPISCO-
 pi Turonensis De gloria Confessorum
 capitulo 57.**

7. Decēbris.

S. Martinus
 monasteriū
 exiuit.

Multa ad fe-
 pulcrū eius
 miracula.

MARTINVS Santonicæ vrbis Abbas, Martini, vt ferunt,
 nostri discipulus, apud vicum vrbis ipsius in monasterio,
 quod ipse post magistri dogmata ædificauit, in pace quie-
 scit. Ad cuius tumulum quædam è pagensibus manus
 contractas deferens, retulit sanas. Alius qui exustis febre
 neruis, poplitibusque intortis gressu caruerat, vt ad sepul-
 crum sanctum prostratus est, nouum robur sumens, ari-
 ditate sublata, incolumis relatus est, multos ipsi dein-
 ceps seruiens annos. Huius sepulcrum Palladius Episco-
 pus cum non valuisset cum multis, opitulante adiutorio
 confessoris, cum quinque Abbatibus mouit, composuit.

que quomodo voluit.

SURI

qber
 nobes

RVII

5